

Nové Město nad Metují 28.4.2020

6. neděle velikonoční - neděle modliteb za pronásledované křesťany

Blíží se 6. neděle velikonoční (17.5.), která bude v katolické církvi věnována modlitbám za pronásledované křesťany.

Křesťané jsou nadále nejpronásledovanější náboženskou skupinou a útlak stále roste. Ze zemí vedených marxistickou ideologií přicházejí špatné zprávy. Ve více než miliardové Číně jsou podle pozorovatelů represe nejhorší od doby „kulturní revoluce“. Hlavním zdrojem současného útlaku je ale náboženský fundamentalismus, především islámský. Počet útoků na křesťany roste také v hinduistické Indii a buddhistické Barmě nebo na Srí Lance.

Zvláště tragická je situace křesťanů v zemích Středního východu. S velkou starostí sledujeme osud křesťanů v oblastech, kde křesťanství vzniklo a kde starobylým křesťanským církvím hrozí zánik. Charakter genocidy má pak protikřesťanský teror v Nigérii, kde se křesťané stali lovnou zvěří pro muslimské fulbské pastevce a džihádisty z teroristické organizace Boko Haram.

Nejdůležitější lidské právo

Křesťané považují náboženskou svobodu za nejdůležitější ze všech lidských práv, protože přímo souvisí s věčným osudem člověka, se smyslem života v čase a věčnosti. Náboženská svoboda znamená, že každý člověk může svobodně vykonávat, hlásat a také měnit svou víru, aniž by mu v tom bránila společnost a stát. Toto právo je vlastní každému člověku ve smyslu přirozeného práva, a je tedy založené na přirozené důstojnosti každého jednotlivce. Náboženská svoboda není závislá na názorech a rozhodnutí druhých, ani na mínění většiny, státu nebo většinového náboženství. Tento velkorysý koncept náboženské svobody nám poskytuje měřítko pro posuzování diskriminace a pronásledování křesťanů nejen v muslimských zemích, ale bohužel stále více i v buddhistických a hinduistických systémech. Situace menšin, jako jsou Židé a křesťané, je v různých muslimských zemích velmi různá. Je ale možné učinit obecné prohlášení: téměř v žádné zemi s muslimskou většinou není náboženská svoboda plně zaručena a realizována. Pod tlak se dostávají křesťané i na Západě. Jejich názory a postoje překáží stále silnější sekularizaci i islamizaci.

Nezájem veřejného mínění

Je příznačné pro sekularizovaného „ducha doby“, že utrpení a svědectví křesťanů, jakkoliv velké a zřetelné, není v centru pozornosti veřejnosti. V době, která se považuje za moderní, osvícenou a progresivní, máme povinnost být na straně lidí, kteří jsou za svou víru, šikanováni, bití, mučeni a vražděni. Solidarita s pronásledovanými má biblický základ v prvním listu apoštola Pavla Korintským – „**Trpí-li jedna část, trpí s ní částí všechny**“ (12.26). V praktické rovině jsou křesťané často jediní, kdo mohou pomoci. Buďme proto s pronásledovanými křesťany v modlitbách alespoň o 6. neděli velikonoční!

Monika Kahancová
výkonná ředitelka CSI ČS